

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

18 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte: Toma Nadejda,

Judecătorii: Țurcan Anatolie, Boico Victor, Catan Liliana și Guzun Ion,

juducând fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către avocatul Druță Boris în numele inculpatului Nazaria Nicolae și de către avocatul Canțer Serghei în numele inculpatului Conica Viorel, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriai Strășeni, sediul Central din 01 decembrie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 mai 2018, în cauza penală în privința lui

Nazaria Nicolae xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat xxxxx

și

Conica Viorel xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 24.12.2009 – 07.02.2013;

Instanța de apel: 25.04.2013 – 04.03.2014;

Prima instanță: 16.04.2014 – 01.12.2017;

Instanța de apel: 23.01.2018 – 03.05.2018;

Instanța de recurs: 16.07.2018 – 18.12.2018.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriai Strășeni din 07 februarie 2013, **Nazaria Nicolae** a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art. 188 alin. (3) lit. b), d) Cod penal, la 10 (zece) ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis;

- în baza art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, la 4 (patru) ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

În temeiul art. 84 Cod penal, *prin cumul de sentințe*, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 12 (doisprezece) ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

Conform prevederilor art. 85 Cod penal, la pedeapsa aplicată i-a fost adăugată pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriai Strășeni din 24 decembrie 2009, fiindu-i stabilită definitiv pedeapsa 15 (cincisprezece) ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

Conica Viorel a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. art. 42 alin. (5), 188 alin. (3) lit. b), d) Cod penal, la 7 (șapte) ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

În temeiul art. 85 Cod penal, la pedeapsa stabilită i-a fost adăugată pedeapsa aplicată prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2010, fiindu-i stabilită definitiv pedeapsa 8 (opt) ani 6 (șase) luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

Prin aceeași sentință au fost condamnați și Baciuc Ștefan, Gavrilenco Igor, Dosca Constantin și Păruș Vitalie.

2. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 martie 2014, a fost casată sentința Judecătorei Strășeni din 07 februarie 2013 și dispusă rejudecarea cauzei în Judecătoria Strășeni.

3. Prin sentința Judecătorei Strășeni, sediul Central din 01 decembrie 2017 **Nazaria Nicolae** a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. art. 42 alin. (2), 188 alin. (3) lit. b), d) Cod penal, la 12 (doisprezece) ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

În baza art. 85 alin. (1), (3) Cod penal, prin cumul de sentințe, la pedeapsa stabilită i-a fost adăugat parțial pedeapsa neexecutată, stabilită prin sentința Judecătorei Strășeni din 24 decembrie 2009, stabilindu-i lui Nazaria Nicolae pedeapsa definitivă 14 (paisprezece) ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

Conica Viorel a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 323 alin. (1) Cod penal, cauza penală fiind încetată în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

Prin aceeași sentință au fost condamnați și Păruș Vitalie, Baciuc Ștefan, Dosca Constantin și Gavrilenco Igor, însă în privința acestora hotărârile judecătorești nu se contestă cu recurs ordinar.

4. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt că inculpații Nazaria Nicolae și Conica Viorel, împreună cu alte persoane sunt învinuiți că în perioada anilor 2008-2009 au săvârșit infracțiuni, care au fost comise în următoarele circumstanțe.

Episodul atacului tâlhăresc asupra cet. Boboglo Constantin.

Inculpatul Nazaria Nicolae, împreună cu alte persoane au elaborat un plan comun de comitere a infracțiunii respective împărțind rolul fiecăruia în săvârșirea ei.

Astfel, potrivit planului respectiv, una dintre persoane era responsabilă de asigurarea cu transport a participanților la comiterea infracțiunii și, în acest scop, cunoscând faptul că Conica (Roșeț) Viorel dispune de mijloc de transport, i-a solicitat acestuia să-i transporte din mun. Chișinău în Strășeni comunicându-i că merg la o persoană pentru ca să-și recupereze o datorie.

Urmărindu-și intenția de a comite infracțiunea, la 26 iulie 2009, aproximativ la ora 20:30, Nazaria Nicolae împreună cu alte 2 persoane și Conica (Roșeț) Viorel, care se afla la volanul automobilul model „Mazda 626” n/î xxxxx s-au deplasat din mun. Chișinău în or. Strășeni.

La ora 21:00, Nazaria Nicolae și persoanele cu care s-au deplasat din mun. Chișinău s-au întâlnit cu încă alte două persoane care deja îi așteptau în apropierea casei din xxxxx cu scopul ca împreună să se deplaseze la locul comiterii crimei.

Continuându-și acțiunile infracționale, în jurul orelor 22:30 în aceeași seară, Nazaria Nicolae, cu încă alte patru persoane au urcat în automobilul menționat, la

volanul căruia se afla Conica (Roșeț) Viorel și s-au deplasat până la locul indicat de către 2 persoane participante la săvârșirea infracțiunii, pe xxxxx unde au coborât din automobil.

La cererea unuia din participanții la săvârșirea infracțiunii, Conica (Roșeț) Viorel a rămas în automobilul pe care-l conducea, iar altă persoană a rămas la intersecția străzilor din apropierea casei xxxxx cu scopul de a-i informa pe Nazaria Nicolai și celelalte 4 persoane despre vreun eventual pericol de apariție al poliției la locul săvârșirii infracțiunii.

În continuare, acționând conform planului elaborat, aproximativ la ora 23:00, Nazaria Nicolae, împreună cu celelalte 4 persoane și-au acoperit fețele până la ochi cu bucăți din material pregătite din timp și au pătruns în casa lui Boboglo Constantin din xxxxx, unde atacându-l pe acesta, l-au doborât la pământ, l-au imobilizat legându-i mâinile și picioarele cu fire electrice și o curea pe care le-au depistat la locul comiterii infracțiunii, apoi au continuat să aplice forța fizică față de el manifestată prin lovituri cu mâinile și picioarele, înfăptuindu-și acțiunile criminale, în scopul de a o impune pe partea vătămată să le transmită banii, aceștia au fiert apă pe care au turnat-o pe capul ei și, ulterior i-au îmbrăcat pe cap o pungă din polietilenă asfixiindu-l.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 245/D din 17 septembrie 2009, părții vătămate i-au fost cauzate: traumă acută cranio-cerebrală, manifestată prin comoție cerebrală, fractura coastei a VI pe stânga, echimoză a pleoapelor, arsură termică gradul II-III a gâtului, feței pe suprafața de 5 % care duc la o dereglare de lungă durată a sănătății, peste 21 zile și se califică ca leziuni corporale medii.

Pe parcursul schingiuirii părții vătămate, aceștia au smuls de la gâtul ei un lanț din aur în valoare de 10000 lei cu o cruce din aur în valoare de 2000 lei, au scos de pe mâna dreaptă a acestuia o brățară din aur la prețul de 8500 lei și un inel din aur în valoare de 6500 lei pe care le-au sustras. Din odaia respectivă, aceștia au mai sustras 7276 lei, 60 Euro care potrivit cursului oficial la acea zi constituiau 955,26 lei și o cameră video model „Sony” la prețul de 2500 lei.

În rezultatul acestor acțiuni, părții vătămate Boboglo Constantin i-au fost sustrate bunuri și bani în valoare totală de 31686,5 lei, care pentru el constituie o daună considerabilă și cu bunurile sustrate au părăsit locul infracțiunii.

Ulterior, la 27 iulie 2009, Conica (Roșeț) Viorel, cunoscând faptul că inelul, lanțul și brățara, toate fiind din aur au fost sustrate și primindu-le de la Nazaria Nicolae, le-a amanetat la întreprinderea „Casa de aur” și a primit suma de 5700 lei.

Episodul pe cazul sustragerii bunurilor de la cet. Nalev Ion.

Nazaria Nicolae împreună cu alte două persoane, intenționând să sustragă bunurile altei persoane și dispunând de cheia de la apartamentul xxxxx din xxxxx care aparține lui Nalev Ion, s-au înțeles în prealabil să meargă în apartamentul respectiv de unde să sustragă bunurile existente în el.

Astfel, la 12 august 2009, potrivit planului existent, Nazaria Nicolae l-a telefonat pe Conica (Roșeț) Viorel, pe care l-a rugat să meargă cu automobilul pe care-l posedă la acel moment, model „Ford tranzit” n/î xxxxx la Strășeni, comunicându-i că urmează să transporte bunurile unei persoane din Strășeni în Chișinău.

Aproximativ la ora 19:00 în aceeași zi, Nazaria Nicolae împreună cu alte două persoane și Conica (Roșeț) Viorel, care era la volanul automobilului menționat, s-au deplasat pe adresa respectivă unde una dintre persoanele participante la săvârșirea infracțiunii a descuiat apartamentul și toți ei au încărcat în microbuzul menționat bunuri materiale în valoare de 46878,55 lei, cauzând părții vătămate o daună materială în proporții considerabile.

5. Procurorul a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care: Nazaria Nicolae să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. art. 42, 188 alin. (3), lit. b), d) Cod penal, la 10 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, iar în conformitate cu art. 85 Cod penal, a-i stabili pedeapsa definitivă de 17 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis; iar Conica Viorel să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. art. 42, 188 alin. (3), lit. b), d) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea cerințelor sale a invocat dezacordul cu blândețea pedepsei, considerând că aceasta nu corespunde personalităților celor vinovați, circumstanțelor comiterii infracțiunilor și gradului pericolului social ce îl prezintă inculpații.

În opinia acuzatorului de stat, prima instanță nu a ținut cont de circumstanțele cazului, nefiind luate în considerație nici împrejurările de fapt în care au fost comise infracțiunile, instanța de judecată nu a ținut cont de scopul pedepsei care primordial trebuie să restabilească echitatea socială și să prevină săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea condamnaților cât și a altor persoane.

5.1. Inculpatul Nazaria Nicolae de asemenea a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie concretizat termenul de executare a pedepsei.

În motivarea cerințelor sale a invocat că prima instanță a admis o eroare, și anume de facto inculpatul Nazaria Nicolae s-a aflat sub arest în Penitenciarul nr. 13 din 24.09.2008 (în sentință se indică 27.08.2009) și nu s-a indicat termenul de la 03.05.2016 până la data de 01.12.2017, și care execută în prezent pedeapsa de condamnare în IP Cricova nr. 4 din or. Cricova, mun. Chișinău.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 mai 2018, au fost admise apelurile, casată sentința parțial inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

lui **Nazaria Nicolae** recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (2), 188 alin. (3) lit. b), d) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa închisorii pe termen de 10 (zece) ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Pedeapsa aplicată lui Nazaria Nicolae în baza art. art. 42 alin. (2), 188 alin. (3) lit. b), d) Cod penal, pe termen de 10 (zece) ani închisoare, potrivit art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, pentru constatarea încălcării care a afectat drepturile inculpatului, a fost redusă, stabilindu-i pedeapsa închisorii pe termen de 9 (nouă) ani 6 (șase) luni, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 84 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa stabilită i-a fost adăugată parțial pedeapsa stabilită prin sentința judecătorei Strășeni din 24.12.2009,

stabilindu-i lui Nazaria Nicolae pedeapsa definitivă de 14 (patrusprezece) ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

Conica Viorel a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. art. 42 alin. (5), 188 alin. (3) lit. b), d) Cod penal, la 8 (opt) ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Pedeapsa aplicată lui Conica Viorel în baza art. 42 alin. (2), 188 alin. (3) lit. b), d) Cod penal, cu închisoare pe termen de 8 (opt) ani, potrivit art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, pentru constatarea încălcării care a afectat drepturile inculpatului, a fost redusă, stabilindu-i pedeapsa închisorii pe termen de 7 (șapte) ani 6 (șase) luni, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

6.1. Cu referire la episodul atacului tâlhăresc asupra părții vătămate Boboglo Constantin, judecând apelul declarat de acuzatorul de stat, conform art. 394 alin. (1) pct. 1) Cod procedură penală, instanța de apel a constatat, că inculpatul Conica (Roșeț) Viorel, intenționând să contribuie la sustragerea bunurilor altei persoane prin atac tâlhăresc, împreună cu Nazaria Nicolai, și alte 4 persoane au elaborat un plan comun de comitere a infracțiunii respective împărțind rolul fiecăruia în săvârșirea ei.

Astfel, potrivit planului respectiv, una dintre persoanele participante la săvârșirea infracțiunii, care era responsabilă de asigurarea cu transport a participanților la comiterea infracțiunii și, în acest scop, cunoscând faptul că Conica (Roșeț) Viorel dispune de mijloc de transport, i-a solicitat acestuia să-i transporte din mun. Chișinău în Strășeni comunicându-i că merg la o persoană pentru ca să-și recupereze o datorie.

Urmărindu-și intenția de a comite infracțiunea, la 26 iulie 2009, aproximativ la ora 20:30, Nazaria Nicolai, împreună cu încă 2 persoane și Conica Viorel care se afla la volanul automobilul de marcă „Mazda 626” n/î xxxxx s-au deplasat din mun. Chișinău în or. Strășeni. La ora 21:00, Nazaria Nicolae și celelalte 2 persoane s-au întâlnit cu încă 2 persoane care deja îi așteptau în apropierea casei din xxxxx cu scopul ca împreună să se deplaseze la locul comiterii crimei.

Continuându-și acțiunile infracționale, în jurul orelor 22:30 în aceeași seară, Nazaria Nicolai împreună cu alte 4 persoane au urcat în automobilul menționat, la volanul căruia se afla Conica Viorel și s-au deplasat până la locul indicat de către cele 2 persoane, pe strada xxxxx unde au coborât din automobil. La cererea unuia din participanții la infracțiune, Conica (Roșeț) Viorel a rămas în automobilul pe care-l conducea, iar alt participant la infracțiune a rămas la intersecția străzilor din apropierea casei xxxxx cu scopul de a-i informa pe Nazaria Nicolai și celelalte 4 persoane despre vreun eventual pericol de apariție al poliției la locul comiterii infracțiunii.

În continuare, acționând conform planului elaborat, aproximativ la ora 23:00, Nazaria Nicolai împreună cu celelalte 4 persoane și-au acoperit fețele până la ochi cu bucăți din material pregătite din timp și au pătruns în casa lui Boboglo Constantin din xxxxx, unde atacându-l pe acesta, l-au doborât la pământ, l-au imobilizat legându-i mâinile și picioarele cu fire electrice și o curea pe care le-au depistat la locul comiterii infracțiunii, apoi au continuat să aplice forța fizică față de el manifestată prin lovituri cu mâinile și picioarele, înfăptuindu-și acțiunile criminale, în scopul de a o impune pe partea vătămată să le transmită banii, aceștia

au fiert apă pe care au turnat-o pe capul ei și, ulterior i-au îmbrăcat pe cap o pungă din polietilenă asfixiindu-l.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 245/D din 17 septembrie 2009, părții vătămate i-au fost cauzate: traumă acută cranio-cerebrală, manifestată prin comoție cerebrală, fractura coastei a VI pe stânga, echimoză a pleoapelor, arsură termică gradul II-III a gâtului, feței pe suprafața de 5 % care duc la o dereglare de lungă durată a sănătății, peste 21 zile și se califică ca leziuni corporale medii

Pe parcursul schingiurii părții vătămate, aceștia au smuls de la gâtul ei un lanț din aur în valoare de 10000 lei cu o cruce din aur în valoare de 2000 lei, au scos de pe mâna dreaptă a acestuia o brățară din aur la prețul de 8500 lei și un inel din aur în valoare de 6500 lei pe care le-au sustras. Din odaia respectivă, aceștia au mai sustras 7276 lei, 60 euro care potrivit cursului oficial la acea zi constituiau 955,26 lei și o cameră video de marcă „Sony” la prețul de 2500 lei.

În rezultatul acestor acțiuni, părții vătămate Boboglo Constantin i-au fost sustrate bunuri și bani în valoare totală de 31686,5 lei, care pentru el constituie o daună considerabilă și cu bunurile sustrate au părăsit locul infracțiunii.

Ulterior, la 27 iulie 2009, Conica (Roșeț) Viorel, cunoscând faptul că inelul, lanțul și brățara, toate fiind din aur au fost sustrate și primindu-le de la Nazaria Nicolae, le-a amanetat la întreprinderea „Casa de aur” și a primit suma de 5700 lei.

Prin acțiunile sale intenționate inculpatul Conica (Roșeț) Viorel a contribuit la comiterea tâlhăriei, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, săvârșit de o persoană mascată, prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune considerabile, prin schingiuire și de un grup criminal organizat prin prestarea de servicii infractorilor, favorizarea acestora și prin amanetarea bunurilor dobândite pe cale criminală, adică a comis infracțiunea prevăzută de art. 42 alin. (5), 188 alin. (3), lit. b), d) Cod penal.

6.2. Cu toate că Nazaria Nicolae, vina în comiterea infracțiunii nu a recunoscut, iar Conica Viorel vina în comiterea infracțiunii a recunoscut-o parțial, instanța de apel a conchis că vinovăția acestora și-a găsit integral confirmarea în ședința de judecată prin următoarele mijloace de probă: declarațiile părții vătămate Boboglo Constantin (f.d. 106-108, vol.XVIII); declarațiile martorului Negară Igor (f.d. 189-190, vol.XX); procesul-verbal de cercetare la fața locului la domiciliul lui Boboglo Constantin din xxxxx, în rezultatul cărei acțiuni au fost ridicate firele electrice și bucățile de material cu care a fost legată partea vătămată (f.d. 28-38, vol.I); raportul de expertiză medico-legală nr. 2485/d din 11 septembrie 2009 potrivit căruia părții vătămate Boboglo Constantin i-au fost cauzate vătămări corporale medii (f.d. 76-77, vol.I); descifrările convorbirilor telefonice ale abonaților Nazaria Nicolae - xxxxx, Roșeț Viorel - xxxxx (f.d. 113-190, vol.I); interceptările convorbirilor telefonice ale discuțiilor purtate de învinuit și ceilalți coparticipanți la comiterea infracțiunii din conținutul cărora se concluzionează că toți participanții infracțiunii discută între ei cu referință la infracțiunea comisă și fac presiuni asupra lui Conica (Roșeț) Viorel (f.d. 199-208, 249-260, vol.I); procesul-verbal din 20 august 2009 de ridicare și examinare a documentelor de la casa de amanet a biletului de amanet eliberat pe numele lui Roșeț Viorel și a altor documente (f.d. 264-268, vol.I); procesul-verbal din

08 septembrie 2009 și 16 septembrie 2009 de examinare a automobilului model „Mazda 626” n/î xxxxx și ridicării contractului de închiriere a automobilului respectiv de către Roșeț Viorel; (f.d. 276-277, vol.I); procesul-verbal de recunoaștere a persoanelor inclusiv după fotografie (f.d. 58-99, vol.I); procesul-verbal de percheziție a domiciliului lui Nazaria Nicolae amplasat pe adresa xxxxx la 14 august 2009 în procesul căruia a fost depistată camera video ce aparține lui Boboglo Constantin (f.d. 52-53, vol.I); procesul-verbal de recunoaștere a camerei video de către Boboglo Constantin (f.d. 6, vol.II); sentința din 29 septembrie 2010 emisă în privința inculpatului Baltaga Roman (f.d. 17-18, vol. XIV).

6.3. Instanța de apel a statuat, că prima instanță a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului Nazaria Nicolae încadrarea juridică corespunzătoare, și anume art. 42 alin. (2), 188 alin. (3) lit. b), d) Cod penal – *tâlhărie, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, săvârșit de o persoană mascată, prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune considerabile prin schingiuire, de un grup criminal organizat.*

Cu referire la acțiunile infraționale ale inculpatului Conica Viorel, instanța de apel a stabilit că prima instanță greșit a dispus recalificarea acțiunilor acestuia din prevederile art. art. 42 alin. (5), 188 alin. (3), lit. b), d) Cod penal în baza art. 323 alin. (1) Cod penal, considerând că acțiunile infraționale ale inculpatului Conica Viorel cuprind elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), 188 alin. (3) lit. b), d) Cod penal - *contribuirea la comiterea tâlhăriei, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, săvârșit de o persoană mascată, prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune considerabile, prin schingiuire și de un grup criminal organizat prin prestarea de servicii infractorilor, favorizarea acestora și prin amanetarea bunurilor dobândite pe cale criminală.*

Instanța de apel a respins solicitarea din apelul apărării privind pronunțarea unei sentințe de achitare în privința lui Nazaria Nicolae, reținând că în cadrul ședinței de judecată au fost prezentate suficiente probe pertinente, concludente, veridice și utile, care demonstrează pe deplin vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii incriminate.

Așadar, instanța de apel a apreciat critic argumentele invocate în apel precum că inculpatul Nazaria Nicolae, nu a comis infracțiunea incriminată, invocându-se că la 26 iulie 2009, fiind în alte locații decât locul comiterii infracțiunii, or, declarațiile inculpaților se contrazic și se combat întru totul prin probele prezentate și cercetate în ședința de judecată.

În cadrul cercetării judecătorești, instanța de apel a constatat că inculpații s-au deplasat în or. Strășeni la data comiterii infracțiunii, în componența identificată, fiind transportați de către Conica Viorel și debarcați în preajma gospodăriei părții vătămate și, ulterior, după comiterea infracțiunii, părăsind locul infracțiunii în aceeași componență cu același mijloc de transport, iar bunurile ce au fost dobândite în urma comiterii infracțiunii și care au fost recunoscute de către partea vătămată, fiind predate apoi ridicate de la casa de amanet de aceiași membri ai grupului criminal.

Totodată, instanța de apel a menționat că versiunea de apărare a inculpaților se combate și prin sentința din 29 septembrie 2010 emisă în privința inculpatului

Baltaga Roman, potrivit căreia s-a constatat că Baltaga Roman a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2), lit. b) Cod penal, și anume că la 26 iulie 2009 în jurul orelor 22:00, aflându-se în or. Strășeni, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane a ajutat la săvârșirea infracțiunii inculpaților Pereu Vitalie, Nazaria Nicolae, Dosca Constantin, Gavrilenco Igor și Baciș Ștefan, adică sustragerea bunurilor din casa părții vătămate Constantin Boboglo căruia i-a fost cauzat un prejudiciu material în sumă totală de 30000 lei, pentru ce a primit remunerare de la ei în sumă de 800 lei. Inculpatul Baltaga Roman a explicat cu lux de amănunte circumstanțele comiterii infracțiunii și rolul fiecărui membru al grupării criminale la săvârșirea infracțiunii, fapte care la moment nu necesită a fi dovedite.

Instanța de apel a apreciat critic și argumentele apelanților referitor la administrarea probelor cu încălcarea art. 94 alin. (1) pct. 1), 6), 9) Cod procedură penală, care constituie probe ce confirmă doar săvârșirea infracțiunii și nu probează comiterea infracțiunii de tâlhărie de către membrii grupului criminal, menționând în acest sens că prin actele procesuale întocmite în cadrul urmăririi penale și care au fost verificate în cadrul cercetării judecătorești se confirmă nu doar săvârșirea unei infracțiuni, ci și participanții la comiterea atacului tâlhăresc, fiind depistat și ridicat din domiciliul unui membru al grupului criminal videocamera sustrasă în urma atacului tâlhăresc și recunoscută de către partea vătămată Boboglo Constantin; prin documentele ridicate de la casa de amanet se confirmă faptul depunerii la casa de amanet de către alți membri ai grupului criminal imediat după comiterea infracțiunii a bijuteriilor din aur care potrivit descrierilor au fost recunoscute de către partea vătămată; prin descifrările convorbirilor telefonice se confirmă incontestabil acel fapt că inculpații au ținut legătura telefonică între ei până, în timpul, dar și după comiterea atacului tâlhăresc; prin procesul-verbal cu privire la examinarea automobilului se confirmă incontestabil faptul că la locul și de la locul săvârșirii crimei inculpații au fost transportați anume cu automobilul model „Mazda 626”, cu n/î xxxxx, condus de inculpatul Conica Viorel, iar din procesul-verbal cu privire la recunoașterea după fotografie s-a stabilit incontestabil faptul că un membru al grupului criminal și anume Conica Viorel l-a recunoscut pe alt membru al grupului criminal anume pe Dosca Constantin ca persoana care a fost implicată în săvârșirea atacului tâlhăresc în privința lui Boboglo Constantin la data de 26 iulie 2009.

La fel, instanța de apel a apreciat critic și argumentele părții apărării referitor la neadmiterea în calitate de probe a declarațiilor inculpatului Conica Viorel și Baltaga Roman, din motiv că de către organul de urmărire penală sau procuror nu a fost luat în calcul că ei au făcut declarații prin aplicarea violenței și rudele ultimilor au fost implicate în acte de corupție la eliberarea lor, or, aceste afirmații nu au nici un conținut probatoriu și nu au fost invocate nici de către inculpații vizați.

În ceea ce privește calificarea acțiunilor infracționale ale inculpatului Conica Viorel, instanța de apel a notat că prima instanță neîntemeiat a ajuns la concluzia că între inculpatul Conica Viorel și ceilalți inculpați până la comiterea infracțiunii nu a avut loc nici o înțelegere și că Conica Viorel nu a promis inculpatului Dosca Constantin favorizarea, or, la aprecierea faptului dacă a existat

din partea lui Conica Viorel o promisiune de favorizare, instanța de fond urma să i-a în considerare toate împrejurările în care s-au comis faptele.

În acest sens, instanța de apel a remarcat, că prima instanță a constatat că inculpatul Conica Viorel a interacționat cu membrii grupului criminal doar în calitate de șofer, însă acest fapt constatat urma să fie apreciat împreună cu alte împrejurări constatate de către instanța de judecată și care se confirmă prin probele administrate la dosar, și anume că până la comiterea infracțiunii, inculpatul Conica Viorel a participat la elaborarea planului comun de comitere a infracțiunii respective, fiind împărțite rolurile între membrii grupului, astfel, inculpatul Dosca Constantin a solicitat inculpatului Conica Viorel să asigure transportarea acestora din mun. Chișinău, în or. Strășeni, tot la cererea inculpatului Dosca Constantin, inculpatul Conica Viorel a rămas în automobil și a așteptat inculpații. Or, se atestă că inculpatul Conica Viorel dacă nu avea nici o promisiune dată lui Dosca Constantin, putea să părăsească locul comiterii infracțiunii, or, dânsul pe lângă faptul că i-a așteptat, la data de 27 iulie 2009, cunoscând faptul că inelul, lanțul și brățara au fost sustrate și primindu-le de la Nazaria Nicolae, le-a amanetat la întreprinderea „Casa de aur” și a primit suma de 5700 lei.

Astfel, instanța de apel a constatat că în situația în care ajutorul a fost promis din timp și a avut la bază o înțelegere referitor la acțiunile care urmau a fi întreprinse, cele săvârșite nu reprezintă favorizarea infracțiunii.

Or, în cadrul cercetării judecătorești, în baza probelor administrate de acuzatorul de stat s-a constatat că inculpatul Conica Viorel a acționat în calitate de complice, a pus la dispoziție mijlocul de transport model „Mazda 626”, cu n/î xxxxx, acțiune care prin sine nu a urmărit îngreunarea sau zădărnicierea urmăririi penale, a asigurării produsului infracțiunii în folosul infractorului, ci constituie act de complicitate în conformitate cu art. 42 alin. (5) Cod penal.

Instanța de apel a apreciat, că versiunea inculpatului Conica Viorel precum că el nu a comis infracțiunea incriminată a fost combătută de probele administrate la dosar, din aprecierea cărora rezultă că dânsul a fost prezent la locul comiterii infracțiunii, în timp ce aceasta a fost săvârșită de ceilalți inculpați, astfel săvârșind complicitate la tâlhărie, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, săvârșit de o persoană mascată, prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune considerabile prin schingiuire, de un grup criminal organizat.

6.4. La individualizarea pedepsei în privința inculpatului Conica Viorel, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod penal, reținând că acesta a recunoscut vina parțial în comiterea infracțiunii incriminate, este căsătorit, are la întreținere un copil minor, anterior a fost judecat, se caracterizează pozitiv, potrivit prevederilor art. 16 Cod penal, infracțiunea prevăzută de art. 42 alin. (5), 188 alin. (3) lit. b), d) Cod penal, se califică ca infracțiune gravă.

În privința inculpatului Conica Viorel a fost reținută circumstanța atenuantă „recunoașterea parțială a vinovăției” și circumstanța agravantă „săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru o infracțiune similară și pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză”,

stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Având în vedere că prin apelul declarat de acuzatorul de stat a fost contestată sentința și în partea individualizării pedepsei în privința inculpatului Nazaria Nicolae, solicitându-se aplicarea unei pedepse mai aspre, instanța de apel a menționat că potrivit sentinței, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (2), 188 alin. (3) lit. b), d) Cod penal, inculpatului Nazaria Nicolae i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 12 ani, cu executarea în penitenciar de tip închis, iar în baza art. 85 alin. (1), (3) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 14 ani, cu executarea în penitenciar de tip închis.

Din materialele cauzei penale, instanța de apel a reținut că Nazaria Nicolae nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, se caracterizează negativ, are antecedente penale nestinse, careva circumstanțe atenuante nu au fost reținute, fiind reținută însă circumstanța agravantă „săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru o infracțiune similară și pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză”.

În contextul celor indicate supra, instanța de apel a considerat că pedeapsa penală aplicată de prima instanță lui Nazaria Nicolae pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (2), 188 alin. (3) lit. b), d) Cod penal, este prea blândă, nu corespunde personalității acestuia care anterior a fost condamnat și are antecedente penale, se caracterizează negativ și nu corespunde circumstanțelor comiterii infracțiunii, în contextul celor două agravante prevăzute de lit. b), d) alin. (3), art. 188 Cod penal, dar și gradului de pericol social ce îl prezintă, care fiind anterior condamnat pentru o infracțiune similară, nu s-a căit de cele comise și nu a tras careva concluzii despre corectare, reeducare și reintegrare socială.

Instanța de apel a considerat că doar prin aplicarea pedepsei închisorii pe un termen de 10 ani, poate fi atins scopul pedepsei penale și anume corectarea și reeducarea inculpatului, prevenirea săvârșirii de către acesta a unor noi infracțiuni grave, avându-se în vedere pericolul social sporit al infracțiunii comise de către inculpat.

Cu referire la categoria penitenciarului în care urmează a fi executată pedeapsa penală sub formă de închisoare de către Nazaria Nicolae, instanța de apel a notat că prima instanță în conformitate cu art. 72 Cod penal a dispus executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Totodată, prin Legea nr. 163 din 20 iulie 2017 „pentru modificarea și completarea unor acte legislative” au fost operate modificări la prevederile art. 72 Cod penal, fiind exclus textul de la alin. (4) „precum și pentru persoanele care au săvârșit infracțiuni ce constituie recidivă”, prin urmare conducându-se de prevederile art. 10 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a dispus executarea pedepsei sub formă de închisoare aplicată lui Nazaria Nicolae în penitenciar de tip semiînchis.

Instanța de apel a mai reținut, că potrivit textului apelului declarat de inculpatul Nazaria Nicolae, acesta a invocat încălcări ale drepturilor procesuale care în viziunea instanței sunt întemeiate.

În acest sens instanța de apel a menționat, că Nazaria Nicolae a fost deținut în stare de arest preventiv o perioadă ce depășește 12 luni, iar având în vedere

efectele hotărârii Curții Constituționale nr. 3 din 23 februarie 2016 privind excepția de neconstituționalitate a alineatelor (3), (5), (8) și (9) ale articolului 186 din Codul de procedură penală, instanța de apel a constatat că inculpatului i-a fost încălcat dreptul la libertate individuală și siguranța persoanei prevăzut de art. 25 din Constituția RM și art. 5 din Convenția Europeană pentru apărarea Drepturilor Omului și a libertăților fundamentale.

Având în vedere prevederile art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, instanța de apel, în contextul încălcărilor constatate a redus pedeapsa aplicată lui Nazaria Nicolae în baza art. art. 42 alin. (2), 188 alin. (3), lit. b), d) Cod penal, de 10 ani închisoare, stabilindu-i pedeapsa pe termen de 9 ani 6 luni, cu executarea penitenciar de tip semiînchis.

Instanța de apel a mai constatat că prima instanță eronat a aplicat în privința inculpatului Nazaria Nicolae și pedeapsa prin prisma prevederilor art. 85 Cod penal, menționând că acțiunile infracționale au fost comise de către inculpat până la data intrării în vigoare a sentinței Judecătorei Strășeni din 24 decembrie 2009, or, la caz pedeapsa definitivă urmează a fi aplicată acestuia prin prisma art. 84 alin. (4) Cod Penal.

Așadar, în baza art. 84 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa stabilită a fost adăugată parțial pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Strășeni din 24 decembrie 2009, stabilindu-i lui Nazaria Nicolae pedeapsa definitivă cu închisoare pe termen de 14 ani, cu executarea în penitenciar de tip închis.

7. Avocatul Druță Boris în numele inculpatului Nazaria Nicolae, invocând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 9), 10) Cod de procedură penală, în termenul prevăzut de lege, contestă hotărârile instanțelor de fond cu recurs ordinar, solicitând casarea acestora și aplicarea față de Nazaria Nicolae a unei pedepse real mai blânde.

În argumentarea recursului apărarea menționează că prima instanță i-a aplicat inculpatului o pedeapsă cumulată de 14 ani privațiune de libertate, iar instanța de apel i-a stabilit același termen, fără a-i îmbunătăți situația.

Menționează că deși apelul nu a fost desfășurat, poziția inculpatului a fost explicată de el însuși, prin prezentarea argumentelor ce servesc temei de a-l achita pe epizodul atacului tâlhăresc asupra cet. Boboglo Constantin, deoarece Nazaria Nicolae a explicat că nu a fost în înțelegere prealabilă cu ceilalți coinculpați să pătrundă în locuința lui Boboglo Constantin, nu a comis acte de violență asupra părții vătămate și nu a sustras bunuri din proprietatea acestuia.

De asemenea, Nazaria Nicolae a declarat că nu are nici o atribuție la sustragerea bunurilor de la cet. Nalev Ion, în cadrul ședințelor primei instanțe Nazaria Nicolae, apărătorul său, I. Gavrilenco (succesorul p/v), au înaintat cerere prin care au solicitat încetarea examinării cauzei penale, invocând faptul că părțile s-au împăcat și că succesorul părții vătămate nu au careva pretenții de ordin material și moral (f.d. 66-70, 113-114 vol.XI).

Astfel, consideră că prima instanță, corect a încetat urmărirea penală în temeiul art. 391 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală.

Remarcă apărarea, că deși instanța de apel a admis parțial apelul lui Nazaria Nicolae, în principiu prin nimic nu i-a fost îmbunătățită situația, deși inculpatul a anexat ca probă certificatul Departamentului Instituțiilor penitenciare nr. 3/d-768/l 8 din 12 august 2018 și informația de la Primăria s. Săseni, prin care

se confirmă că el are un copil minor la întreținere, o mamă bătrână, ambele persoane care au nevoie de îngrijirea și susținerea lui.

Consideră apărarea că instanța de apel trebuia să-i reducă substanțial termenul de aflare în detenție a lui Nazaria Nicolae, iar prin reducerea doar a 6 luni din pedeapsă, în principiu prin nimic nu i-a îmblânzit situația.

Relevă apărarea că până a pronunța o sentință de condamnare, în sensul art. 6 alin. (1) CEDO, instanța de judecată, trebuia să indice cu suficientă claritate motivele pe care își întemeiază hotărârea, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale, să precizeze faptele constatate.

Susține că art. 17 CEDO, interzice interpretarea abuzivă a normelor în vederea limitării sau distrugerii drepturilor și libertăților garantate și protejate de Convenție, specificând expres că, nimeni nu poate fi condamnat, decât numai în condițiile prevăzute de lege, precum și de principiile dreptului internațional.

Consideră relevante și explicațiile conținute în pct. 2), 5), 6) al Hotărârii Plenului Curții Supreme se Justiție RM privind sentința judecătorească nr. 5 din 19 iunie 2006.

Este de opinia că în speță au fost ignorate drepturile inculpatului prevăzute de art. 6 § 1 din CEDO - un proces echitabil în fața unei instanțe judecătorești, nu s-a respectat nici egalitatea armelor, cerințe stipulate în art. 5, 13 CEDO, pentru întrunirea tuturor drepturilor constituționale care servesc temei de a solicita o condamnare mai blândă.

7.1. Avocatul Canțer Serghei în numele inculpatului Conica Viorel, în termenul prevăzut de lege, invocând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia și menținerea în vigoare a sentinței primei instanțe.

Menționează recurentul, că prima instanță la pronunțarea sentinței corect a stabilit că Conica Viorel că timpul săvârșirii infracțiunii nu s-a aflat în gospodăria și domiciliul părții vătămate, inculpatul potrivit rolului determinat de membrii grupului criminal urma să asigure transportarea inculpaților la locul săvârșirii infracțiunii fără a avea cunoștință de caz cu privire la comiterea infracțiunii de către ceilalți inculpați, iar după comiterea infracțiunii de aceeași membri a fost implicat la depunerea bunurilor rezultate din infracțiune la casa de amanet, motivul fiind faptul că doar inculpatul Conica Viorel dispunea de buletin de identitate, act necesar pentru a putea efectua acțiunile de depunere a obiectelor prețioase sustrase în urma atacului tâlhăresc din domiciliul părții vătămate Boboglo Constantin.

Recurentul este de opinia, că în cadrul cercetării judecătorești nu a fost dovedită vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (3) Cod penal, și astfel instanța de apel ilegal a admis apelul, condamându-l la 8 ani închisoare.

Consideră că prima instanță corect a apreciat și a stabilit prezența în acțiunile lui Conica Viorel a componentei de infracțiune prevăzute la art. 323 Cod penal, or, în procesul cercetărilor judiciare partea acuzării nu a demonstrat și nu a susținut prin probe certe și pertinente acuzarea adusă inculpatului precum că el a comis infracțiunea prevăzută de art. 188 Cod penal, nu au fost prezentate probe pertinente și concludente din care ar rezulta că Conica Viorel cunoștea despre

intenția celorlalți inculpați de a ataca familia Boboglo, că a promis din timp și a oferit transportarea acestora la locul săvârșirii crimei sau altfel a contribuit la săvârșirea faptelor în calitate de complice.

Consideră că instanța de apel greșit a pus la baza deciziei de condamnare probele descrise în decizie, probe care au fost descrise și în rechizitoriul procurorului, fără a le da apreciere juridică în coroborare, or, partea vătămată a menționat că nu are careva pretenții față de ultimul, la atac au participat doar 4 persoane, Conica Viorel nefiind prezent printre ei.

La fel apărarea consideră că lui Conica Viorel i-au fost îngrădite drepturile fundamentale prevăzute atât de legislația națională, cât și de cea internațională, cum este dreptul la un proces echitabil, încălcarea dreptului la examinarea cauzei în termen rezonabil, deoarece cauza penală fiind expediată în instanță în luna aprilie 2010, aflându-se spre examinare în instanțele naționale mai mult de 7 ani, ceea ce conform CEDO este o încălcare gravă a dreptului persoanei la un proces echitabil, iar instanța de apel aplicând prevederile art. 384 alin. (4) Cod de procedură penală, i-a scăzut lui Conica Viorel doar 6 luni închisoare.

La fel, apărarea consideră că o altă încălcare a dreptului lui Conica Viorel este și faptul că acesta a fost reținut pentru una și aceeași faptă de două ori, și anume la 14 august 2009 și ulterior la 02 aprilie 2010, încălcare care nu a fost luată în considerație de către instanța de apel.

Totodată, susține că lui Conica Viorel i-a fost încălcat grav și dreptul la prezumția nevinovăției, deoarece acesta s-a aflat în stare de arest pe prezenta cauză o perioadă mai mare de 7 ani de zile fără a fi aplicată vreo pedeapsă și fără a-i fi dovedită vinovăția de comiterea infracțiunii imputate.

Referitor la aflarea lui Conica Viorel sub arest, atenționează că inculpatul s-a aflat în arest preventiv din 02 aprilie 2010 până la 03 mai 2016, (6 ani o lună), precum și de la 14 august 2009 până la 23 octombrie 2009 (2 luni 9 zile), total termenul de aflare sub arest fiind 6 ani 3 luni 9 zile, termen care este aproape de limita minimă a sancțiunii prevăzute la art. 188 alin. (3) Cod penal.

Astfel apărarea consideră că faptul dat constituie o încălcare gravă a jurisprudenței CEDO, și anume prezumția nevinovăției, deoarece vina lui Conica Viorel nu a fost dovedită sau stabilită printr-o hotărâre judecătorească, dar cu toate acestea s-a aflat în locurile de detenție o perioadă aproape egală cu limita minimă a sancțiunii.

Circumstanțele legate de termenul de menținere sub arest nici nu au fost luate în considerație de către instanța de apel, or, instanța a inclus în termenul de pedeapsă stabilit lui Conica Viorel doar perioada cuprinsă dintre 14 august 2009 până la 07 februarie 2013, iar cealaltă perioadă care s-a aflat Conica Viorel sub strajă pe prezenta cauză penală și anume de la 07 februarie 2013 până la 03 mai 2016 (o perioadă mai mare de trei ani) nici nu a fost inclusă în termenul de pedeapsă stabilit inculpatului.

8. Procurorul a prezentat referință pe marginea recursurilor declarate de partea apărării, pledând pentru inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate, menționând că pedeapsa stabilită inculpaților de către instanța de apel corespunde criteriilor generale de individualizare a pedepsei, precum și circumstanțelor prevăzute la art. art. 76-77 Cod penal și efectelor acestora prescise în art. 78 Cod penal.

9. Judecând recursurile ordinare pe baza materialelor din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acestea urmează a fi respinse din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, adoptând soluția respectivă în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat).

Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Cu referire la recursul ordinar declarat de avocatul Druță Boris în numele inculpatului Nazaria Nicolae, Colegiul penal lărgit atestă, că apărarea invocă în calitate de temeiuri pentru casarea deciziei instanței de apel pct. 6), 9), 10) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: 6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, când 9) inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală; ori când 10) s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Deși avocatul indică generic pentru declararea recursului pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, instanța de recurs a stabilit că recurentul nu face trimitere la vreun temei concret pentru declararea recursului din cele cinci prevăzute exhaustiv în punctul indicat, astfel, că Colegiul penal, analizând decizia atacată, conchide că toate temeiurile prevăzute de norma menționată supra, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul inculpatului Nazaria Nicolae, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

De asemenea, Colegiul penal consideră că în speță nu se confirmă nici temeiul pentru recurs invocat declarativ de recurent și prevăzut la pct. 9) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, or, recursul nu a fost motivat sub aspectul acestui caz de casare, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În aceste condiții instanța de recurs consideră că în speță nu a fost constatată prezența erorilor de drept invocate de recurent, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Distinct de cele indicate mai sus, Colegiul penal lărgit consideră că la caz nu este incident nici temeiul de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, pe care se fundamentează dezacordul apărării referitor la pedeapsa aplicată de către instanța de apel inculpatului Nazaria Nicolae, deoarece instanța de apel a constatat și a apreciat corect circumstanțele de fapt și de drept la stabilirea pedepsei inculpatului în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând cont de prevederile art. art. 61, 75 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii.

Conform prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, potrivit art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

La caz, Colegiul penal lărgit consideră că instanța de apel corect a reținut că Nazaria Nicolae nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate și nu

s-a căit de cele comise, se caracterizează negativ, are antecedente penale nestinse, lipsesc circumstanțele atenuante, fiind reținută însă circumstanța agravantă „săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru o infracțiune similară și pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză”, astfel acordând deplină eficiență prevederilor art. art. 7, 61, 75, 77, 84 Cod penal, ținând cont de scopul pedepsei, caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, că pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului în scopul restabilirii echității sociale, corectării acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, iar pedeapsa stabilită este motivată, individualizată și aplicată în limitele prevăzute de lege.

Având în vedere cele enunțate, Colegiul penal lărgit consideră că nu pot fi reținute argumentele apărării prin care se susține că reducerea pedepsei inculpatului potrivit prevederile art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, doar cu 6 luni, nu constituie o îmbunătățire a situației inculpatului și că acestuia urma a-i fi redusă substanțial pedeapsa, or, concluzia instanței de apel corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, aceasta fiind motivată și aplicată în limitele legii, situație ce impune soluția respingerii, ca inadmisibil, a recursului ordinar declarat de avocatul Druță Boris în numele inculpatului Nazaria Nicolae.

Cu referire la recursul ordinar declarat de avocatul Canțer Serghei în numele inculpatului Conica Viorel, instanța de recurs reține că apărarea invocă drept temei pentru declararea recursului prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile când 6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când 8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau când 12) faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată, că astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului declarat de apărare, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul apărării, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Cu referire la temeiurile de casare prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 8), 12) Cod de procedură penală și invocate în recursul dedus judecății, Colegiul penal lărgit constată că avocatul critică decizia instanței de apel din considerentul că aceasta greșit a constatat vinovăția inculpatului Conica Viorel în baza art. art. 42 alin. (5), 188 alin. (3) lit. b), d) Cod penal, pe când în opinia recurentului ar fi corectă soluția primei instanțe privind condamnarea inculpatului în baza art. 323 alin. (1) Cod penal, cu încetarea cauzei penale în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

Însă cu referire la acest aspect, Colegiul penal amintește, că potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și

constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii prevăzute de norma penală.

Astfel, temeiul pentru recurs „nu au fost întrunite elementele infracțiunii”, include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Reieșind din materialele cauzei se atestă că, potrivit rechizitoriului, Conica Viorel a fost învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (5), 188 alin. (3) lit. b), d) Cod penal, *tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, săvârșit de o persoană mascată, prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune considerabile, prin schingiuire și de un grup criminal organizat prin prestarea de servicii infractorilor, favorizarea acestora și prin amanetarea bunurilor dobândite pe cale criminală.*

Prima instanță, judecând cauza a considerat însă că în acțiunile lui Conica Viorel sunt prezente elementele infracțiunii prevăzute de art. 323 alin. (1) Cod penal, adică favorizarea dinainte nepromisă a infracțiunii grave, dispunând încetarea procesului penal din motivul intervenirii prescripției tragerii la răspundere penală.

La rândul său, instanța de apel judecând apelul procurorului, a casat sentința primei instanțe, inclusiv din oficiu în baza prevederilor art. 409 Cod de procedură penală și a pronunțat o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Conica Viorel a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. art. 42 alin. (5), 188 alin. (3) lit. b), d) Cod penal.

Analizând decizia atacată, Colegiul penal consideră, că instanța de apel legal și întemeiat a casat hotărârea primei instanțe, deoarece la judecarea apelului declarat de către procuror, aceasta a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art. 414 alin. (1), (5) și art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, întemeiat ajungând la concluzia privind recunoașterea vinovăției inculpatului Conica Viorel în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 42 alin. (5), 188 alin. (3) lit. b), d) Cod penal, iar decizia contestată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 6 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs România* din 16 februarie 2010, statuează că art. 6 §1 din CțEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*hotărârea Van de Hurk vs Olanda, din 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale

Cu referire la argumentele recurentului prin care se invocă admiterea la judecarea cauzei a unor încălcări procedurale care au afectat drepturile inculpatului, Colegiul reține că instanța de apel a ținut cont de acest fapt, și în conformitate cu prevederile art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, a redus

pedeapsa stabilită lui Conica Viorel în baza art. 42 alin. (2), 188 alin. (3) lit. b), d) Cod penal, de la 8 (opt) ani închisoare la 7 (șapte) ani 6 (șase) luni închisoare, dispunând executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Colegiul penal lărgit consideră că nu pot constitui temei de admitere a recursului nici argumentele cu privire la faptul, că instanța de apel a inclus în termenul de pedeapsă stabilit lui Conica Viorel doar perioada cuprinsă dintre 14 august 2009 până la 07 februarie 2013, iar cealaltă perioadă în care Conica Viorel s-a aflat sub strajă, și anume de la 07 februarie 2013 până la 03 mai 2016 nu a fost inclusă, întrucât această chestiune urmează să fie soluționată la executarea pedepsei, potrivit prevederilor art. art. 469-472 Cod de procedură penală.

Față de cele ce preced, Colegiul penal lărgit atestă, că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, fapt ce impune și respingerea, ca inadmisibil a recursului ordinar declarat de către avocatul Canțer Serghei în numele inculpatului Conica Viorel.

10. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge, ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de către avocatul Druță Boris în numele inculpatului Nazaria Nicolae și de către avocatul Canțer Serghei în numele inculpatului Conica Viorel, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 mai 2018, în cauza penală în privința lui ***Nazaria Nicolae xxxxx*** și ***Conica Viorel xxxxx***.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la ***31 ianuarie 2019***.

Președinte

Toma Nadejda

Judecătorii

Țurcan Anatolie

Boico Victor

Catan Liliana

Guzun Ion